

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvenšči ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četrti-stopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štempelj za 30 kr. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opraviništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Konfesionalne postavbe v državnem zboru.

Z Dunaja 5. marca. [Izv. dop.]

V današnji seji se je začela generalna debata o konfesionalnih postavah. Uže ob 10. uri je galerija bila tako natlačena poslušalstva, da je napis pred pisarnico drž. zbora naznanjal, da nikdo več vstopnice ne dobi. Iz tega se vidi, da se res omikani krogi dunajski zelo zanimajo za te postavbe.

Poročati Vam hočem, kolikor se dá kratko in stvarno o teku debate, ker gotovo tudi Slovenci žele poizvedeti razloge onih političnih strank, ki perhorecirajo te postavbe, kakor menenja tistih, katerih se potrebno in koristno zdi, da se vendar enkrat začno urejati pravne razmere med državo in med organi katoliške cerkve.

Predsednik naznanja, da se je 56 govornikov dalo vpisati v generalni debati. Poročevalec konfesionalnega odseka je dr. Weber, kateri s kratkimi besedami priporoča zbornice, naj sprejme to postavbo.

Prvi govornik proti je grof Hohenwart, ki je obširno, a mirno in stvarno razložil stališče svoje stranke. Vpraša, kaj so notranje in kaj vnanje pravne razmere cerkve; tu nij nobene odločne meje in tudi vladni predlog samo kratko malo nekatere teh pravnih razmer smatra za vnanje. S tem pa se vlada dotika cerkvenih pravic, kar v sedanjem času nij težavno; neprilicne pravice se zdaj spoštujejo samo dokler nij moči, odpraviti jih. Po današnjem političnem mišljenju se nobena druga suvereniteta ne priznava od države. Od kod pride to pravo državi, da se na mesto samostalne

cerkvene oblasti, ki je uže stoletja, postavi neki krog skupaj živečih oseb (Lebenskreis von Individuen)? Cerkev ne zahteva suverenitete v državi, samo svobode in samostalnosti v svojem okrogu. Državne osnovne postavbe garantujejo cerkvi v 15. členu samostalnost v uredbi njenih notranjih zadev; zdaj pa bi od volje države bilo odvisno, katere zadeve so notranje ali vnanje. Cerkev teh postav ne more odobriti, če neče, da pri vsaki spremembi vladne sisteme ali parlamentarne večine katoliška cerkev, njena ustava in celo njeni uki se bi morali spremeniti. Govornik kaže na Prusko in starokatoliško cerkev, katera se tam priznava. (Grof Hohenwart je menda pozabil, da baš on je odprl starokatoličanom na Dunaji Salvatorsko cerkev. Ur.) Te postavbe bodo iznemirile naše katoliško ljudstvo, katero ne more umeti, da te postavbe zahteva moderno državno življenje. Dokler so državne osnovne postavbe veljavne, ne morejo se sprejeti špeciialne konfesionalne postavbe samo za katoliško cerkev. Lahko se zgodi, da državna sodnija v teh konfesionalnih postavah spoznava prelom uže veljavnih osnovnih postav.

Kot prvi govornik za predloge je bil vpisan dr. Schaffer. Mladi g. doktor je precenil svoje moči in tudi njegova stranka nij pametno ravnala, da je dala za prvega govornika vpisati parlamentarnega novaka, kateri morebiti slovi v ljubljanskem konstitucionalnem društvu, a za veliki parlament ne zadostujejo njegove niti duševne moči, niti materialne, to je glas njegov. Zlasti pa je bilo težavno, po vodji nasprotnae stranke govoriti in dr. Schafferjuse res nij posrečilo, vzbuditi pozornosti poslušalcev ter je lastna

stranka samo h koncu njegovega govora klicala iz uljudnosti par skromnih bravo. Samo z enim odstavkom je dr. Schaffer hudo zdrazil klerikalce, ko je grajal pomanjkljivo izrejo duhovenstva. Jedro njegovega govora je bilo, da zraven državne suverenitete ne sme nobena druga v državi vladati.

Pater Greuter, se ve da proti, govoril je po svoji znani šegi, a bolj patetično, ko drugekrat. Kaže na mnoge notranje prepire, na narodnostne borbe; čemu prepri prenašati še na religiozno polje. Sklicuje se na svoja desetletna izkustva v tej zbornici. Španska stena religioznega vprašanja se je vselej tačas naprej potiskala, kadar je vladajoča stranka bila v zadregah. Beust je prvi nastavil ta „špeh“ in dobili smo dualizem. Odkar je Beust izrekel, da imamo „gebundene Marschroute“, bilo je vse jasno; po poslednjih pogodbah v nemški državi, vem tudi kam pelje ta „Marschroute“. Govornik bere neki dopis iz „Norddeutsche Allg. Ztg.“, kateri pravi, da naše in nemške konfesionalne postavbe so si tako enake, kakor da bi jih eden odbor bil izdelal. Menda nij naš kulturni majster sedel v tem odboru? Predlog je vojni oklic proti cerkvi in ta boj se bode vršil na korist Prusije, katera v svojem boji proti cerkvi potrebuje zaveznika. Meščanski kralj, Louis Filip, je bil prisiljen, obrambo katoliške cerkve v svoji ustavi spoštovati; ker je velika večina avstrijskih ljudstev katoliške vere, bi tudi poslanci morali braniti pravice katoliške cerkve. Govornik polemizuje proti posameznim točkam postavbe, ki preveč po policiji diše. Potem slavi cerkev, katera je Nemce povzdignila, Slované izpreobrnila (z ognjem in krvjo in dušenjem. Ur.) in imenuje trditve v poročilu glede pre-

Listek.

Postna premišljevanja.

III.

Pa naj govori še kdo za žensko emancipacijo! Pa naj se še kdo pritožuje, da žene in gospodičine pri nas niso tako svobodne, tako enakopravne, kakor mi — gospodje tega stvarjenja! Za boga, kdor je bil zadnje dni v prostorih, kjer kraljuje boginja naše ljubljanske pravice, kjer visi Damoklov meč tudi nad tridimi glavami nas žurnalistov, ta si je prav lahko domišljeval, da sedi v kakem new-yorskem ali philadelphiskem sodišči, in res malo domišljije bi bil poslušalec potreboval k sklepu, da ima ženski forum pred soboj. Malo bolj vroča bi morala fantazija se ve da biti, ko bi trebalo gospoda votanta Perka premeniti v lepo, mlado, pravicoljubno votantovko, — pri kozjih skokih doktorja Kozjak-a pak bi

naposled vendar le cela lepa iluzija šla rakom zvižgat. Vsaj meni se je tako godilo — ne da bi bil šel rakom zvižgat, bog me obvaruj — nego da se mi je podrl pri kapucinadi Kozjakovi in pri lepem govoru državnega pravdnika g. Kočevarja ves lepi sanj o ženski emancipaciji, v katerega so me bili zazibali razni ženski posvetni in trejalski glasovi, ki so prevladovali v dvorani. —

Čudna, v istini čudna je bila družba, ki je stala one dni v raznih poslovihi pred ljubljanskimi sodniki. Idealist, ki le o ženskih idealih sanjari, bi bil našel tu celo lekarno za svojo bolezen.

Vsi ženski stanovi skoro so bili zastopani po lepih in nelepah eksemplarihi, — naivnost in prebrisanost, gizdavost in trejilstvo — vse, vse se je bilo sešlo k zadnjemu aktu tragikomične drame: „Aristoteles & Comp.“. Kje si, ti godec Preširnov, ki si pel o ženskih:

Da one same nam urjo roké,

Da one same nam glave vedré;

ali bi bil ti pač ponovil to svojo hvalo pri onem tridnevem prizoru? Skoraj, vsaj komur se tu nij glava zvedrila, temu se ne bo — ni denes, ni jutri — nikdar!

Pojdi se spokorit idealist, ki si misliš, da ima ženska vzvišen poklic, delavno skrbeti v družini, pojdi se solit ti Schiller, ki si o ženski krasno pel:

Und herrschet weise
Im häuslichen Kreise,
Und lehret die Mädchen
Und wehret den Knaben,
Und regt ohn' Ende
Die fleissigen Hände,
Und mehrt den Gewinn
Mit ordnendem Sinn;
Und füllet mit Schätzen die duftenden Laden,
Und dreht um die schurrende Spindel den Faden,
Und sammelt im reinlich geglätteten Schrein
Die schimmernde Wolle, den schneeeichten Lein,
Und füget zum Guten den Glanz u. den Schimmer
Und ruhet nimmer.

koračenja postavnih mej od strani škofov in duhovnikov nesramna očitjanja. Vsled te besede ga predsednik opominja, naj mirneje govori. Končno skuša dokazati, da je konkordat še zmirom veljaven in kliče emfatično: Mi Tirolci novih postav ne bomo priznali. Velik hrup v zbornici, ki se le težko dá od predsednika umiriti.

(Dalje prih.)

Bismarck o Avstriji.

Ogerski politikar in pisatelj Mavricij Jókai je bil te dni v Berlinu. Zdelo se mu je potrebno oglasiti se tudi pri moževi sè „štirioglatim obrazom“. Imel je z njim dolgo razgovarjanje, katero je zdaj priobčil v svojem listu „Hon“. Mi zanimivemu članku iztrgamo nekatere markantne stvari. Knez Bismarck je naglašal, kakor Mavricij Jókai pripoveduje, kako potreben je obstanek avstro-ogerske monarhije v srednji Evropi, pa je nadaljeval potem: Misija, katero vi izpolnujete, te sosedne države ne mogó izpolniti. Ali je Nemški treba še provincij, katere so izpodkopane po duhovenskem gospodarstvu? Še zdaj imamo take dobre prijatelje, ki nam natvezajo, da hočemo avstrijske podedovane dežele anektirati. Bog obvaruj! Mi imamo z Alzacijo-Lorêno dosti posla in pa z danskimi mejnimi prepiri. Ko bi geografične razmere ne terjale, bi mi ne bili ni ene pedi francoske zemlje na nemško anektirali. Francoz je sovražnik, ki je divji, s katerim se ne dá sprijazniti! Kajti Francozi so divji (!) narod; ako odštejemo kuharja, krojača in frizérja, imamo indijanske rudečokožce pred soboj. Prav bi mi bilo, ko bi se z lepo mogli iznebiti skrbi, ki smo si jo naložili, ne pa da bi hlepeli še po avstrijskih narodih, ki po božjih potih romajo. Pa kaj bi nam bilo začeti z Dunajem kot mejnim mestom? Dunaj, Budapešt (!) imata misijo, postati v iztoku bogatim centralam civilizacije in trgovine. Nemšk minister, kateremu bi v glavo palo, Avstriji kaj odvzeti, ta bi bil godán, da bi ga . . (knez naredi gest obešanja). Kar se mene tiče, bi Avstriji napovedal vojsko, ko bi se hotela nam pridružiti.

Avstro-ogerska monarhija bo imela še dolgo mir, kolikor se dá bodočnost razvideti človeškemu umu. Trujenju nemške diplomacije se je potrečilo, ustanoviti sporazumljenje med

Rusijo pa avstro-ogersko monarhijo. Zdaj je sprorazumljenje ustanovljeno. Zdaj smo si zavezniki, ne da bi kakor nekdanja „sveta alijanca“ narode tlačili, nego da bi mir osigurili, da bi narode po poti svobodomiselnega razvijanja dovedli do prave sreče. Vaš kralj je na Ogerskem popularen in zelo priljubljen.

Njega se narodi zvesto oklepajo. Bodite zagotovljeni, da te sloge, na kateri bazira vaša bodočnost, ne bode kalil njen vnani vpliv. Kdor bi hotel kaliti mir Avstro-Ogerske, temu Nemška takoj napové boj. Pa tudi nij v nikogar interesu, da bi vas napadal. Zakaj bi nas Rusija? Njena zemlja od Japana sem do vztočnega jezera je tako obširna, da bi jej bila Galicija le majhen dobiček. V Aziji se le zato bojuje, da svojim nezadovoljnim življem daje kaj opraviti. Kavkaz je bil za Rusijo „smola“. Od Galicije bi si znala anektirati oni del, v katerem bivajo Rusini: tri milijone na pol barbarov. Čemu bi jej ti bili? Saj ima dosta posla z rusificiranjem onih treh milijonov Nemcev, ki stannjejo ob vztočnem jezeru. Pa še ti jej nič ne koristijo. Moji rojaki, Nemci, so zelo pridni, krepki, delavni, pošteni, varčni (ali še kaj? Ur.) državljani; kadar pa bodo Rusi, takrat pa si bodo same napake Rusov v dvojni meri pri svojili, svoje lastne, dobre lastnosti pa izgubili. — Na Ruskem sem slišal pregovor (knez ga pove ruski): Kadar Rus krade, ukrade loliko, kolikor mu je za eden dan treba; kadar pa Nemec krade, ukrade toliko, da mu ostane še za drugi dan kaj in za otroke. Rusija v Evropi ne potrebuje ničesa več; ima doma zadosti. Anektiranje Erdeljskega k Rusiji ali z njeno pomočjo je smešna bajka.“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 7. marca.

Državni zbor je 6. marca imel nadaljevanje posvetovanja o konfesionalnih postavah; govorili so: Lienbacher in Harant „proti“, ter Suess in Venturi „za.“ Denes je nadaljevanje. Ker je baje uže 62 govornikov vpisanih, bode debata dalje trajala nego je bilo soditi. „Pravnarji“ bodo baje demonstrativno iz zbornice šli, kadar se postava sprejme.

Avstrijski **škofje** bodo imeli 12. marca shod in posvetovanje, — če „Vaterland“ resnico govori.

Cesar je potrdil od **hrvatskega** deželnega zbora potrjeno postavo, naj se dovoli 40.000 gld. izrednega kredita za priprave k odprtji jugoslovanskega vseučilišča bodočega oktobra meseca.

V **ogersko** ministerstvo utegne stopiti tudi konservativec Sennyey. „P. L.“ tolaži, da ta vstop ne bode imel nobenega reakcionarnega vpljiva na Cislejtanijo.

Vnanje države.

Francoski listi se bavijo še vedno z volitvami, posebno z ono advokata Lepetit. „Rép. fr.“ jo imenuje najpomembnejši dogodek od 24. maja dalje in osveto nad svojatjo, ki je Thiersa vrgla. Gambettin organ pravi, da je za konservativno republiko ugoden čas, da se razpusti zbor.

Italijanska „Perseveranza“ pripoveduje, da papež nij tako fanatičen, kakor večina njegovih služabnikov. Tako je bila pred nekaterimi dnevi pri njem deputacija italijanskih gospej, ki se je med drugim izrazila, da je z italijansko vlado nezadovoljna. Papež jim na to odgovori: „Saj ljudje nijso nikoli zadovoljni,“ in lepega razgovarjanja je bilo konec.

Angleški parlament se je 5. t. m. odprl. Brand je bil to pot zopet izvoljen za zborničnega govornika. Gladstone mu je čestital v imenu liberalcev. Prestolnega govora nij bilo, nego bo stoprv potlej, ko poslanci prišejejo in ko bodo novi ministri izvoljeni.

Nemški državni kancelar je pozval zavezne države, naj zaznamujejo one paragrafe kazenskega zakonika, kateri naj bi se revidirali.

Dopisi.

Iz Brežic 6. marca. [Izv. dop.]

Zopet nam je vzela nemila smrt hrabrega boritelja za narodno stvar. Umrli je 4. marca ob 8. uri zvečer po jedva 4dnevnej bolezni na kozéh, g. Jožef Drobnič, kaplan v Pišecah v svojem 35. letu. Ranjki bil je zdravega in čvrstega trupla, čilih misli in neumorljiv delavec v svojem duhovskem poklicu in ob enem edini duhovnik v našem okraji, ki je mnogo storil in žrtvoval za izbujo narodne zavesti med našim prostim ljudstvom, tukaj govoreč, tamkaj pevajoč sladke in vsakega nekoliko čutečega človeka ginljive besede, in vse to uže takrat, ko se je sploh duhovščina izogibala vsemu delu na narodnem polji. Se ve da je mož takih lastnosti in zaslug tudi povsod priljubljen bil. Bil je on tudi duša slovenskega političnega društva v Globokem, ud raznih domačih literarnih in denarnih društev, bil je mož povsod na svojem mestu.

Da, to se bo odslej tako razumelo, da naj naše ljubljanske nekatere „gospe“ vpijo po ulicah „nichts z' handln“ — „handln“ — za največje procennte denar! Kdo se da dreti?

Letošnji post je zares jako podučljiv, in ono obravnavanje je bila gotovo dobra postna pridiga, pri katerej se sicer ne ve, kdo je v istini Klunov konkurent, ali gospa Aristotelesovka ali votant Perko ali doktor Kozjak, dobro pa se lahko reče, da bi se bile trejkalke tukaj gotovo tako dobro zabavale, kakor v Šenklažu pri Klunovih besedah. Vsaj stvar je precej enaka. Aristotelesovka je fruktificirala, naši Križanovci tudi fruktificirajo — njena in njihova mošnja je vsaka brez dna — ona je obresti plačevala, oni pa molijo in maše bero, in coprnice in duhove proganjajo; ona je imela naj več upnikov pri ženskih, oni jih imajo tudi pri ženskih — in kaj je razloček? Ona je prišla v „cuhtaus“, oni pa pridejo v — nebesa!

Molijo in delajo v vinogradu gospodovem, zatajujejo se in postijo, in svet zaničujejo, kadar pa postanejo stari, dobijo debele trebuhe. Kadar jim nij prav, pa pravijo, da je „vera“ v nevarnosti.

Končno obravnavanje proti njim pred sodnim stolom celega človečanstva traja uže dolgo, zatožnik je napredujoča kultura, zagovornik medla tradicija minolih vekov, in ko bo občna nujnost proglasila sodbo, ga ne bo več zagovornika, ki bi nam naznanjal pritožbo. —

Kaj ne, ljubi moj potrpežljivi bralec, taka premišljevanja so zares postna, kakor sedanji čas, žalostna, kakor veliki teden, ki se nam bliža; pa ti sam veš, kako so resnična! Pa jaz nijsem takov premišljevalec in pridigar, kakor oni jezuit, ki je tri dni zaporedoma o peklu in hudobiji pridigoval, in človeštvo preklinjeval, da bi omečil trdovratna srca, in stoprv potem kazal obupa-jočim veselje in čast nebeškega kraljestva.

Torej pustiva te žalostne podobe, lej kako lep dan je denes; nij ga oblaka na svetlomodrem nebu, in zvunaj kraj gozda se uže oglašá črni kos, senice pa veselo skakljajo po temnem semrečji. Tu in tam mole uže rumene trobentice svoj cvet izpod listja in zvončki uže davnaj migljajo v lehkem južnem vetriči, ki polagoma taja snežene obloke naših gora.

Lej, takov dan je bil — a tega je uže dolgo, mnogo, mnogo let, — ko sem slonil v oknu svojega malega stanovališča, in gledal na belo cesto, ki je šla skozi vas ven na široko raven. Meni nasproti, pred sosedno hišo je stal mlad vojak, in brisal svoje orožje. Prišel je bil od daleč — zjutraj so bili pribobnali skozi vas, in sedaj je stal krepki sin široke ogerske puste tamo in žvižgaje svetlil svojo puško. Po cesti sta priromala dva cigana s citrami in s tamburico. Pod mojim oknom se ustavita ter zabrenkata tožno melodijo. Jaz sem ja nem

Zadnji čas, se ve da je tudi on se vstopil na stran pravnarjev; ali ipak bil je ostal naroden v najboljšem smislu. Bodi mu večni spomin in zemljica lahka!

Iz Trsta 6. marca. [Izv. dopis.] Nezadovoljnost okoličanov zaradi terorističnega ravnanja magistratovega vedno raste. V nedeljo 1. t. m. sešel se je zato centralni volilni odbor za Trst in okolico v rojanski čitalnici, da se porazume o mnenji okoličanov, ter da se stavijo po naših poslancih v mestnem ali deželnem zboru razne resolucije in interpelacije. Kakor sem iz zanesljivega vira zvedel, bili so jako zanimivi govori in predlogi od strani udov centralnega odbora. Predsedoval je uže znani za narod vneti kmet Požar; navzočen je bil tudi c. kr. vladni komisar g. Vidic. Požar pozdravlja zbrane ter razloži pomen današnje skupščine, in poudarja, da sedanji čas morajo okoličani po usiljenih okrajnih predstojnikih (capi distrittuali) terorizirani biti, ter da nema noben okoličan v le-te najmanjšega zaupanja. Za tem vstane g. Primožič, ter govori o narodnih stvareh okolice tako obširno ter temeljito, da je slehernega globoko v srce ogrelo: Naš ubogi narod, pravi, je toliko izobražen, da bi se lahko sam vladal, in da nema potreba tega posla od nam sovražnih lahonov; kmetje! izrecite tukaj da ste zadovoljni, da se odstranijo vsi zdajni capi distrittuali in se ustanovijo župani domačini, kateri bodo resno in skrbno nas vladali, ter se brigali za naše zadeve in do katerih bomo imeli popolno zaupanje. Vsi navzočni so pritrdili, da hočejo in zahtevajo to reč, da se nemudoma izvrši in da naj se dotična prošnja do municipija pošlje. G. Dolinar je proti temu, da se „prošnja“ pošlje municipiju, on navede, da to je preponižno za okolico, katera toliko novcev v mestno blagajnico zmeče, da ima pravico za to terjati, kar jej treba, torej se mora z resolucijo po svojih poslancih, v mestnem zboru stopiti pred svet in energično terjati. Govorili so še nekateri kmetje manj ali več o tem predmetu, potem pa se je seja zaključila ter se povabil celi centralni odbor, da se v nedeljo 8. zopet snide in podpiše resolucijo, katera se poslancem izroči.

Domače stvari.

— (Potrjene deželne postave.) Cesar je potrdil deželno postavo o ponav-

poslušal, in tudi vojak je utihnil; počasi je dejal puško iz rok, in sedel na kamnito klop pred hišo.

Tamburica je z melanholično enakomernimi glasovi spremljevala citre, iz katerih je donel divji narodni ogerski spev, in temno oko vojakovo se je jelo počasi žariti.

Vsaj to je bila pesen od tod, kjer se širi dolga, dolga raven; tam rezgetajo pogumni konji vranici, in tam se vrte po glasovih ciganskih gosli čvrste devojke v divjem kolobaru; mogočne reke pomičejo počasi svoje vali po ravnini, in po nizkih holmih raste trta — oj trta — da to je domovina — domovina.

Vse to se je žarilo v vojakovih očeh — vsaj pesen je bila tako mila, domovinska — mila, kakor ona — ki je tamo daleč, daleč čakala nanj — ona, ljubica s črnimi očmi, — pa kaj ne, bralec moj, kdo bo v postu o ljubezni govoril? —a.

ljavnih šolah na Kránjskem, — isto tako postav o dovožnih cestah.

— (Posl. Dežmanu), ki je v železničnem odseku drž. zbora, je več ljubljanskih meščanov s porazumljenjem trgovinske zbornice, izročilo pismo, v katerem se mu naroča, naj dela in govori za dolenujsko železnico.

— (Z Dunaja) se nam piše 5. marca: Denes je bila deputacija vseh goriških in tržaških državnih poslancev pri cesarji na avdijenco in prosila, da se zida železnica, katera bi Trst po drugem potu, kakor samo po južni železnici, zvezala z notrajnimi avstrijskimi deželami. Cesar je prijazno sprejel deputacijo ter izrekel, da se uže več let zanima za to stvar in da hoče v ministerskem svetu o tem govoriti. Po teh besedah cesarjevih je upati, da se še v tej sesiji stori zaželeni predlog, bodi si za loško ali pa predelsko železnico.

— (Z Dunaja) se nam piše: Naše slov. društvo „Slovenija“ napravi enkrat v prihodnjih 14. dneh vesel večer slovenskim poslancem.

— (Beseda s plesom), katero napravita 9. t. m. v Puntigamski dvorani skupno „slovansko pevsko društvo višjih šol“ v Gradci in „slovanska beseda“ bode, — kakor se nam iz Gradca piše — jako zanimiva zabava kar kaže sledeči program: 1. Ouvertura, igra godba polka Jelačičevega. 2. Wojenska, češki zbor, poje pevsko društvo. 3. Dumka, iz velike poljske opere „Halka“ od Monciuszko, peva vitez Kaminski. 4. Domovina, bariton-solo, Dr. B. Ipavic, peva st. j. Mihelič. 5. Duett, prednašata gg. v. Kaminski in J. Grengg. 6. Simfonija, od Delp. Alarda, prednašata gg. K. Horak in Fr. Baeb, spremlja g. pevovodja Goršič. 7. Na morn, od Dav. Jenko, poje pevsko društvo. Gospodičina C. Klettner je zaradi bolezni morala sodelovanje odreči. P. n. občinstvo se uljudno vabi k obilemu pohodu.

— (Ljubljanska čitalnica) napravi denes 8. marca besedo s programom: 1. Vinter — „Slavjanska domovina“, poje možki zbor. 2. a) Kamilo Mašek — „Zvezdi“, b) Flajšman — „Pod oknom“, pesni za sopran poje gospodična Namrč. 3. Beethoven — „Trio“, za glasovir, gosle in violončel, igrajo gpđ. Melanija Hohnova in gospoda Šantel in Koberer. 4. Kamilo Mašek — „Pri zibelki“, čveterospev. 5. Fr. Liszt — Po motivih opere „Faust“, igra na glasoviru gpđ. Melanija Hohnova. 6. Benj. Ipavic — „Potnica“, poje možki zbor. 7. „Nič otrok“. Vesela igra v enem dejanji od J. Rosena.

— (Iz Središča) se nam piše: Koze pri nas še zmirom razsajajo, vendar ne tako hudo kot dosedaj. Zarad tega je okr. fizikus dovolil, da se sme šola 9. t. m. zopet odpreti.

— (Strašen umor.) Piše se nam: Kako uro od Središča v Medjimurji pod župnijo Mihalovce so pretekli mesec v noči nekega krčmarja Štefana Goloba umorili, ga v kožuh oblekli ter ga k peči prislonili. Njegov hram je stal na samotni in razen krčmarja nikdo v njem bival nij. Umorjeni je bil zelo močan mož in silno se je braniti moral, ker je dlan vso razrezano imel in blizu 30 ran na životu. Roparji so uzeli denar in dva samokresa. Dva moža so v Čakavci zaprli, katera sta samokresa nazaj prinesla, rekši da sta ja našla, a priznati nečeta, da bi se bila umora udeležila.

Razne vesti.

* (Duhovni, ponarejevalci denarjev.) Policiji v Bukreši se je posrečilo dobiti v rezidenci rumunskega metropolita celo bando ponarejevalcev denarjev, katere poglavarja sta bila popa Cornilie in Nistoru. V zavezi z judi sta izdala veliko ponarejenih cekinov med ljudi. Policija je uže dolgo imela sum, da se v rezidenci neka goljušija godi, pa si zaradi škofa nij upala stanovanja preiskati. Pa sta omenjena popa začela denar izdajati, in o goljušiji se nij več dvomilo. Takoj preišče policija vse prostore in dobi mašine in veliko ponarejenih denarjev. Vsi ti staroverski „križanovci“ so morali v ječo, razen metropolita.

* (Klavne živine) se je v Trst v januarju 1874 pripelalo: 1249 volov, 1 bik, 151 krav, 6 konj, 22 živih in 1630 mrtvih telet, 39 živih in 9 zaklanih ovac, 2 živa in 695 zaklanih jagnjet in 969 zaklanih prešičev.

* (Strašna nesreča) se je zgodila v Briesu na ogerski meji. Ogenj je upelil 108 hiš in 8 ljudi. Ogenj se je okoli poludne začel, in v kratkem so bile štiri ulice v plamenu, katerega je hud vihar še bolj razganjal. Prebivalci neke trdno zidane hiše, ki je imela železna okna, še niso imeli časa, da bi ušli. Preden so mogli uiti, je od vseh strani silil ogenj v njihovo hišo. Mož uide skozi plamen, da se na pol ožge. Toda mati in stara mati in dojenec so morali v hiši ostati. Mlada žena zbeži v trdno oblokano klet, katere železna okna zapre. Stara mati sè sinom pa beži v veliko sobo, misleča da se obvaruje. Pa zmotila se je reva. Bilo je tam veliko špeha in masti. Ta se vname, se cedi po tleh, katera postanejo goreče morje. Žena z ubogim otrokom vpije, pa vse zastoni. Nij je rešitve. V malo trenotkih je bila z unukom vred pepel. Mlada žena v kleti pak je slišala strašno upitje svoje matere in svojega sina, pa nij mogla k njima, da bi bila vsaj z njima vred umrla. Ko je ogenj minul, so našli ženo mrtvo v kleti. A umoril je nij ogenj nego — žalost.

Tržna poročila.

Iz Budapešte 28. febr. Blaga je bilo ta teden precej, ker je bilo vreme lepo in nota suha. Zaradi tega pa kupci niso bili nič prav dobre volje. Za pšenico so se komaj obdržale stare cene in le pri najlepših sortah se je za nekaj krajcarjev poskočilo. Prodalo se je pšenice okolo 70 000 centov po 8 gld. do 8 gld. 15 kr. Rež je bila pa za kake 4 kr. pri vaganu dražja. Prodajalci je niso nič kaj radi iz rok dajali, za to so je pa tudi samo blizu 7000 vaganov prodali. Ječmena še vedno manjka, in je tudi ta teden za 5 kr. poskočil. Prodali so ga nad 8000 vaganov. Koruza se je v cenah držala, proti koncu tedna je celo za 3—5 kr. poskočila. Ovsu se je po navadnih cenah okolo 11.000 vaganov prodalo.

Poslano.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov.

Revalescière du Barry

v Londonu.

Vsem trpečim po izvrstni Revalescière du Barry, katera brez porabe leka in brez stroškov sledeče bolezni odstrani: bolezn v želodci, v živcih, v prsih, na pljučah, jetrah, žlezah, na sliznici, v dušnjaku, v mehurju in na ledvicah, tuberkole, sušico, naduho, kašelj, naprebavljivost, zapor, drisko, nespečnost, slabost, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavico, naval krvi, šumenje v ušesih, medlico in bljevanje krvi tudi ob času nosečnosti, skalno silo, otožnost, sušenje, revmatizem, protin, bledico. — Izpisek iz 75.000 spričeval o ozdravljenjih, ki so vsem lekom kljubovali:

Spričevalo št. 74.670.

Na Dunaji 13. aprila 1873. Sedem mesecev je sedaj, ko sem bil v najobupnejšem položaji. Bil sem bolan na prsih in živcih, tako da sem od dneva do dneva vidno ginčeval in vsled tega dalj časa nijsem mogel se učiti. Slišal sem

o Vašej čudovitej Revalesciere, rabil sem jo in Vas morem zagotoviti, da se čutim po enomesečnem vživljanju Vaše tečine in žlahtne Revalesciere popolnoma zdravega in okrepanega, tako da morem, ne da bi se tresel, pisati. Napoten sem tedaj, vsem bolnim to razmerje jako dober kup in okusno zdravilo kot najbolj le priporočati in ostajem Vaš udani

Gabriel Teschner,
slušaatelj javnega višjega
trgovinskega učilišča.

Spričevalo št. 73.668.

Mitrovica, 30 aprila 1873.

Hvala izvrstnej moki je moja sestra, ki je na nervoznem glavobolu in nespečnosti trpela, po porabi 3 funtov na potu k boljšanju. Ob enem si dovolim, Vas uljudno prositi, da mi na pošto povzete 1 funt Revalesciere navadne sorte, poleg različnega poduka za rabo te moke pri otrocih 8 tednov starih pošljete.

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Přílep, pošta Holešán na

Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalesciere du Barry pošla in je za mojo želodčno slabost in neprebavljivost dobro in splošno zdravilo, Vas prosim, da mi od prave Revalesciere 2 funta na povzete kakor hitro je mogoče pošljete.

Spoštljivo udani

Jožef Rohaček, gozdar.

Tečajski kot meso, prihrani Revalesciere pri odraslih in pri otrocih 50krat svojo ceno za zdravljenje.

V pletenih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalesciere-Biscuiten v pušicah a 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalesciere-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold.

— Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Innsbrucku Diechtl & Frank, v Celovcu P. Birnbacher, v Lenči Ludvig Müller, v Mariboru F. Koletnik & M. Morić, v Meranu J. B. Stockhausen, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnah in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštinih nakaznicah ali povzetjih.

Umrli v Ljubljani

od 3. do 5. marca.

Marija Oblak, postreščekov otrok, 17 mesecev, zaradi slabosti. — Mart. Skubec, delavec, 57 let, na vnetji pljuč. — Sidonija Zor, hči telegr. ofic., 16 l., na kozah. — Ivana Zupančič, hči fabr. uradnika, stara 2 meseca, Marija Črnč, hči pekovskega pomočnika stara 1½ leta, obe za božjastjo. — Franja Pavžek, pisarjeva hči, stara 3 tedne, zaradi slabosti preranega rojstva. — Ivan Oblak, hišnik, star 35 let, na kozah. — Antonija Kalič, nakladačeva hči, stara 7 let, na mrzlici. — Marija Oblak, postreščekova žena, stara 42 let in Pavel Urbanija, najdenec, star 7 tednov, oba na kozak. — Urša Knez, dekla, stara 18 let, na tifusu. — Terezija Hočevnar, stara 16 mesecev, na pljučni napaki.

Tujci.

6. marca.

Evropa: Steiner iz Gradca. — Winterhalter iz Št. Petra. — Rasp iz Krakovega. — Mayer z Dunaja.

Pri Slonu: Dekleva iz Postojne. — Renc iz Haasberga. — Grebenc iz Cirknice. — Rysavy iz Kočevja. — Jurisovič iz Logatca. — Ring, Svoboda z Dunaja. — Logar iz Hrastnika.

Pri Malič: Fridrich iz Češkega. — Urbančič iz Preddvora. — Siman z Dunaja. — Schwarz z Dunaja.

Pri Zamoreci: Simončič iz Sevnice. — Herman z Broda.

Dunajska borza 7. marca.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	69 g'd.	60	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	73	75	"
1860 drž. posojilo	103	50	"
Akije narodne banke	969	—	"
Kreditne akije	240	75	"
London	111	40	"
Napol.	8	88	"
C. k. cekini	—	—	"
Srebro	105	—	"

Nepresegljiva

francoska (marzéljska) galerta, najbolje, najcenejše in priprostejše sredstvo za čistenje in zboljšanje vina.

Najsijajnejši uspeh se garantira, ima na prodaj J. A. Hartmann v Ljubljani, dunajska cesta, Grumnikova hiša, prvo nadstropje, ali pri tleh kupčija Pohl in Šupan, ali Wathen pri Virantu. (28—6)

Poslano.

Ker sem bil jaz po enem dopisu, priobčenem v slovenskem časopisu „Soča“ od 11. grudnia pr. l. v pošto službenih zadevah od človeka, v poštne uradovanju malo umnega, kateri se pak kot prazna glava vendar vede, da to smo mi, sovražno napaden, kateri dopis je bil v „Slovenskem Narodu“, dne 14. grudnia 1873 ponatisnen; sem bil jaz kot ces. kr. poštar v Divači prisiljen, pri slavni ces. kr. poštni direkciji opravičiti se, in dokazati, kdo je napihnjenec in prazna glava. — Na mojo vlogo v zadevi predloženo čast. ces. kr. poštni direkciji v Trstu, sem jaz v rešilo poslednji dekret dobil:

Ces. kr. poštna direkcija za Primorje in Kranjsko. Štev. 1468.

Trst, dne 23. prosinca 1874.

Na vlogo od 17. grudnia pr. l., št. 128 se ces. kr. poštne uradu v Divači naznani, da taiste na 25. novembra 1873, pri poštne uradu v Dutovljah na Krasu geri dane, na več občinskih poglavarstev adresirane pisma so vsled njih zapopadka, in čez leta vpeljane preiskave, dasiravno iz naznamkom „Uradno“ načerkane, niso bile proste poštne davščine, ampak imeli so se na taiste poštne koleke prilepiti, ali pak jih pri kartiranju iz pripisano takso obložiti.

Držalo se je tedaj nasproti poštne pisarnice v Dutovljah zaradi nerednega obnašanja ob enem postavno uradovanje, in leta zadeva je s tem za poravnano držati.

Lama, m. p.

Prijatelji, ki ste mojo čast oskrnili, objavite se še enkrat. (59)

M. Loschdorfer, c. kr. poštar.

Zobje in zobovje

se brez bolečine nastavljajo, ne da bi se korenine odstranile, zobobol se po usmrtenji živcev odpravi, vse zobne operacije, kot: plombaranje v zlatu, srebru in drugih masah, pilenje, snaženje in izdiranje zob opravlja zobozdravnik (14—5)

A. Paichel,

glediščne ulice št. 20, v I. nadstropji. Ure od 8—12 in od 2—5.

R. Mayr-jev vesoljni čaj

zoper

putiko in čiščenje krvi.

Priznано izvrstno pomaga ta čaj zoper putiko, protin in trganje, zoper kronična spahnila na koži, odprte rane itd., in je zarad izvanrednih uspehov

kakor tudi zbog niske cene vse enake predmete daleč prekosil, tako da je v kratkem času ne le na Štajerskem, ampak tudi v sosednjih deželah na posebno dobrem glasu.

R. Mayr-jev balzam za ude mazati.

Hitro potolazi čisto jako hude protinaste, revmatične in nervozne bolečine, za trganje v sklepih in mišicah navadno znano pod imeni: bol v križu, zvinenje sklepnihi kosti, trganje po udih, bolečina v bedru, tresenje, splošna slabost živcev, hromota, je imenovani balzam kot mazilo poseben pripomoček, ki se je že mnogokrat skazal in se ne da dovolj ceniti.

Cena enega zavitka čaja z navodom je 80 kr. in 45 kr.: sklenica balzama za ude mazati 80 kr. a. v. Manj nego en veliki zavitek čaja ali 2 sklenici balzama se po pošti ne pošilja.

Med mnogimi stotinami priznanihi pisem, ki mi v teku časa dohajajo, naj tu samo tole dvoje prostor najde:

Vaše blagorodje!

..... s tem, da ste te dve zdravili v javnost spravili, pridobili ste si mnogih zahvalnost. Prosto naznanilo je vzbudilo moje zaupanje in od tedaj nijsem samo jaz, nego tudi mnogi drugi so rabili Vaš čaj in balzam in zagotavljam Vas, da je učinek v vseh slučajih bil ugoden in izvrsten. Zdi se mi torej dolžnost, izreči Vam nas vseh srčno zahvalo in rad bi opozoril vse, ki za protin in revmatizem trpijo, na to dobro zdravilo.

Končno še prosim za 6 velikih paketov čaja in 6 steklenic balzama in ostajam Vašemu blagorodju mnogo zahvale dolžni Wildalpe, 6. avgusta 1872.

Mih. Schneehuber, sen. posestnik.

Gospodoma Pezold & Stüss na Dunaji!

Ker mi je moj doktor v mojem hudem protinu in bolečinah v sklepih resno nasvetoval, naj brž sloveči R. Mayr-jev vesoljni čaj za putiko in čiščenje krvi in balzam za ude rabim, prošeni ste uljudno, da mi pošljete imenovanega čaja 2 velika paketa in 3 steklenice balzama za poštne povzetek kar najhitreje mogoče — gotovo pa še v tem tednu. Judenau, 2. julija 1872. (286—6)

Jan. Wetzel, župnik.

Glavna zaloga in razpošiljatev za oba predmeta pri

Richardu Mayr-ji, lekarničarju v Gleichsdorfu pri Gradcu.

Zaloga za Maribor: J. W. König, lekarničar v Tegetthoff-ovih ulicah, in Bankalari's Erben; Celje: Baumbach-ova lekarnica; Gradec: Bratje Oberanzmeyer Drog. in J. Purgletner, lekarn. „Pri Jelenu“; Dunaj: Pezold & Stüss; Celovec: A. Beinitz, lekarna na starem trgu, in Fr. Erwein, lekar; Ptuj: Karl Girod, lekar; Ljubljana: Peter Lassnik, trgovec.

Razglas.

Mestna srenja novomeška daje svoj v mestu na reki Krki ležeči, nedavno še novopostavljeni

mlin s petimi tečaji

in konstantno vodno silo v najem. — Mlin ima tudi lepo stanovanjsko, magazine, gospodarska poslopja in vse čistilne priprave, ter se odda na 4, oziroma tudi na 6 let, počenši od 1. aprila 1874.

Najemna dražba bo 18. marcija 1874.

Najemne ponudbe se prejmejo do 11. ure dopoldne isti dan. Najemščina (Ausruhrspreis) je postavljena na 800 goldinarjev. Natančnejši pogoji se izvedo in sprejemajo v mestnej pisarnici. Tamo naj se tudi oglasi vsakdo, ki hoče mlin ogledati.

Novomesto, 22. februarja 1874.

(42—3)

Mestni župan:

RIZZOLI.